

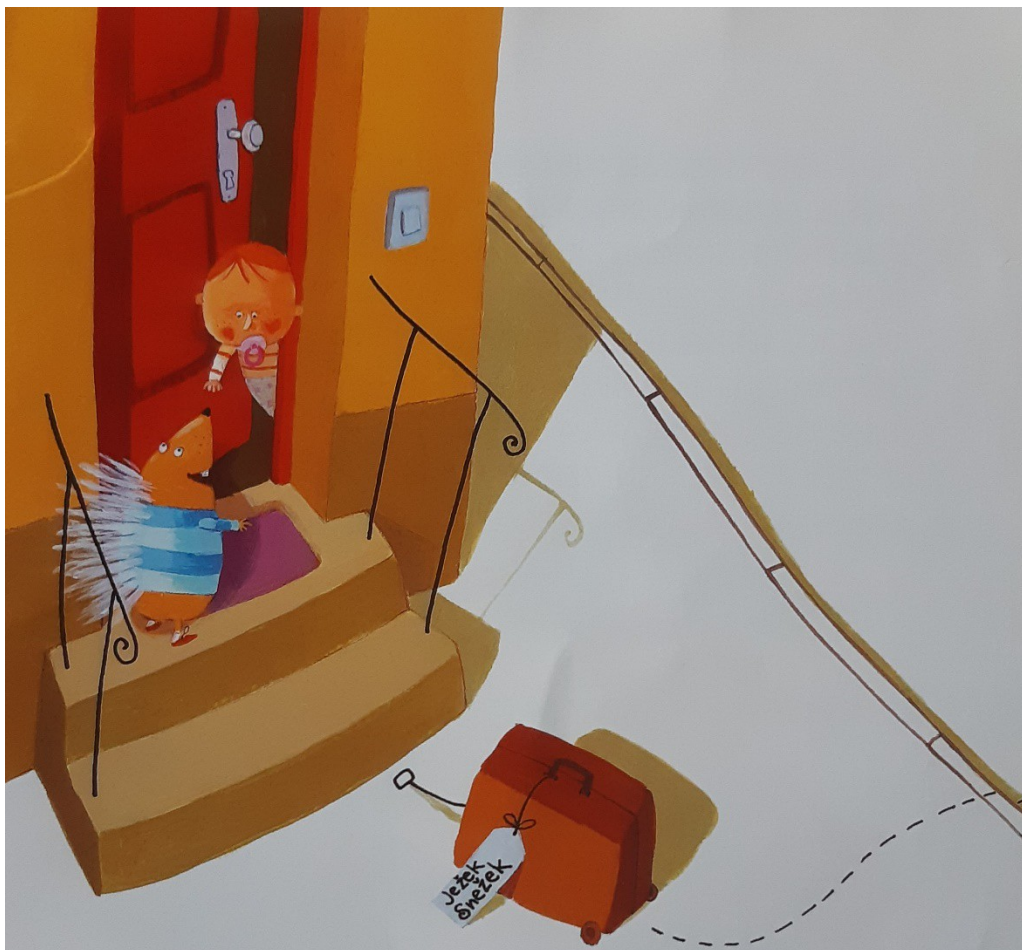
Tanja Novak

Ježek Snežek in POTRES

Ilustriral Peter Škerl

Kako poučiti otroke
o pravilnem ravnanju med potresom

KO SEM BIL ŠE ČISTO MAJHEN, JE PRIŠEL K MENI PRAVI ŽIVI JEŽEK. OSTAL JE IN ZDAJ JE ŽE NEKAJ ČASA MOJ. DRUGI OTROCI IMAJO KUŽKE, MUCKE IN PAPAGAJE ... JAZ IMAM JEŽKA. JE EDINI JEŽ NA SVETU Z MODRIMI OČMI IN SNEŽNO BELIMI BODICAMI. ZATO GA KLIČEM SNEŽEK.

KOT VSI OTROCI SE TUDI JAZ RAD POGOVARJAM. IN KER IMATA MAMA IN OČE BOLJ MALO ČASA, SE NAJVEČKRAT POGOVARJAM Z JEŽKOM. JA, Z JEŽKOM SNEŽKOM! ODRASLIM SE ZDI ČUDNO, DA SE POGOVARJAM Z JEŽEM. PRAVIJO, DA SE Z JEŽI NI MOGOČE POGOVARJATI, KER NE GOVORIJO ISTEGA JEZIKA KOT MI. NO, SE PAČ NAUČIŠ NJIHOVEGA JEZIKA ALI PA SE ONI NAUČIJO TVOJEGA. TO RES NI TEŽKO! JEŽEK SNEŽEK JE MENE NAUČIL GOVORITI PO JEŽEVSKO, JAZ PA NJEGA PO SLOVENSKO.

KAKO PAMETEN JE, ČEPRAV JE MAJHEN! SAJ VEM
– V KNJIGAH PIŠE, DA SO JEŽI GOZDNE ŽIVALI,
KI PONOČI KOBACAJO NAKOLI IN SI IŠČEJO
HRANO, ZIMO PA PRESPIJO.

MOJ JEŽEK ZNA VEČ KOT SAMO TO!

ZNA PLESATI IN RISATI,

Z MANO SE IGRA ČLOVEK, NE
JEZI SE,

SKUPAJ KRADEVA PIŠKOTE IZ SHRAMBE

IN SKUPAJ SANJAVA.

MOJ JEŽEK PA ME JE NAUČIL ŠE NEKAJ ZELO POMEMBNEGA!
POVEDAL VAM BOM, KER TO LAHKO TUDI VAM NEKOČ PRIDE
ZELO ZELO PRAV.

Z OČETOM SVA TISTI DAN PRIŠLA DOMOV PRVA IN TAKOJ JE
ZAČEL KUHATI KOSILO.
ALI TUDI VI TEŽKO ČAKATE NA KOSILO? JAZ POSTANEM
RAVNO PRED KOSILOM NAJBOLJ LAČEN. VČASIH SE NE
MOREM UPRETI SLADKARIJAM ... O, KAKO TO RAZBURI
MAMO IN OČETA, SI LAHKO MISLITE!

ZAČELO MI JE KRULITI V ŽELODČKU. ZDELO SE MI JE, DA OČE ČISTO PREPOČASI KUHA!

»NE ZDRŽIM VEČ,« SEM ŠEPNIL JEŽKU SNEŽKU. »SPLAZIVA SE V SHRAMBO PO PIŠKOTE!« JEŽEK SNEŽEK JE BIL TAKOJ ZA TO. DOGOVORILA SVA SE, DA BO ON ZAMOTIL OČETA, JAZ PA BOM TAČAS IZMAKNIL PIŠKOTE ...

TODA OČETA NI BILO TREBA ZAMOTITI. NEKDO JE POZVONIL PRI VRATIH. OČE JE ŠEL GLEDAT, KDO JE, JAZ PA SEM SMUKNIL V SHRAMBO. HITRO SEM SI NABASAL ŽEPE S PIŠKOTI.

TAKRAT PA SO SE STRESLA TLA.
POLICE V SHRAMBI SO SE ZAMAJALE.
PADEL SEM, NAME PA MOKA, SLADKOR, MAKARONI IN CELA
GORA PIŠKOTOV.
SLIŠAL SEM OČETA, KAKO KRIČI: »POTRES! POTRES!«, VENDAR
NISEM MOGEL DO NJEGA.

POSTALO ME JE STRAH, KOT ME NI BILO ŠE NIKOLI PREJ, NITI
PONOČI, PA SEM SE BAL VSEH VRST POŠASTI.
ZAGOTOVO BI ME STRAH POJEDEL, ČE NE BI ZAGLEDAL
SVOJEGA JEŽKA SNEŽKA, KAKO TEČE K MENI. JEŽI IMAJO ŠTIRI
TAČKE, ZATO LAHKO HODIJO TUDI, KO SE TLA MOČNO
TRESEJO.
PRIŠEL ME JE REŠITI!

IN KER JE BIL TAKO ZELO PAMETEN, JE TUDI ZDAJ
DOBRO VEDEL, KAJ STORITI. POTEGNIL ME JE POD
KUHINJSKO MIZO IN ME STISNIL K SEBI. PRIJELA SVA SE
ZA ENO OD NOG MIZE, DA NAJU NI TAKO PREMETAVALO
SEM IN TJA. TAKRAT JE ZID PRI OKNU POČIL IN NEKAJ
OMETA JE PADLO PO TLEH. USTRAŠIL SEM SE. JEŽEK
SNEŽEK ME JE MIRIL, DA SVA POD MIZO NA VARNEM,
KER JE TRDNA.

ZDELO SE MI JE, DA SE SVET NIKOLI NE BO NEHAL TRESTI, PA
SE JE. NEKAJ ČASA SVA ŠE OSTALA POD MIZO. VEČKRAT SE
JE ŠE MALO ZATRESLO, POTEM PA JE BILO ČISTO ZARES
KONEC.

STISNIL SEM SE K JEŽKU SNEŽKU IN ZAJOKAL. NIKOLI VEČ NE BOM KRADEL PIŠKOTOV, NIKOLI, NIKOLI VEČ! TAKRAT SEM MISLIL, DA JE BIL POTRES KAZEN ZA MOJE DEJANJE. JEŽEK SNEŽEK MI JE RAZLOŽIL, DA TO NE GRE TAKO. VSAK OTROK KDAJ PA KDAJ KAJ UŠPIČI, PA SE ZATO ŠE NE PODRE SVET. POTRESI SE ZGODIJO ZARADI PREMIOV GLOBOKO V ZEMLJI, KI SO DALEČ STRAN OD NAS, IN NANJE NE MOREMO VPLIVATI.

ŠLA SVA V PREDSOBO. OČE JE STAL MED PODBOJI VRAT ČISTO PRI MIRU IN NIČESAR NI REKEL. KAŽE, DA SE TUDI OČETJE KDAJ ČESA USTRAŠIJO, ČEPRAV SO VEČINOMA ZELO POGUMNI. ZAGOTOVO PA JE ZELO POGUMEN MOJ JEŽEK! ON JE VZEL V ROKE TELEFONSKO SLUŠALKO IN NA ŠTEVILKO 112 POKLICAL REŠEVALCE.

TAKOJ ZATEM JE ZAČEL ZVONITI OČETOV TELEFON. BILA JE MAMA. KMALU JE PRITEKLA DOMOV IN TAKOJ SEM JI ZLEZEL V NAROČJE. ŠELE TAKRAT SEM ZAČUTIL, DA SE JE VSE DOBRO KONČALO.

OD TAKRAT SE Z JEŽKOM SNEŽKOM VELIKOKRAT IGRAVA POTRES. TISTI, KI JE NA VRSTI, LAHKO KADAR KOLI NENADOMA ZAVPIJE – POTRES, DRUGI PA MORA NAREĐITI VSE, DA SE ZAVARUJE. HITRO SEM SE NAUČIL, DA MED POTRESOM NE SMEM BEŽATI IZ HIŠE. SKRITI SE MORAM POD NEKAJ TRDNEGA – MIZO, KLOP ALI POSTELJO, IN TAM POČAKATI DO KONCA POTRESA. KADAR SEM BLIZU VRAT, STOPIM MED PODBOJE, KOT JE TAKRAT NAREĐIL OČE.

»KAJ PA, ČE BI SE POTRES ZGODIL RAVNO, KO BI SE S TABO SPREHAJAL PO ULICI?« – SEM NEKEGA DNE VPRAŠAL JEŽKA SNEŽKA. »NO, TI BOM POKAZAL,« JE ZAMRMAL. KO SMO ŠLI Z OČETOM IN MAMO NA SPREHOD, JE NENADOMA ZAVPIL – POTRES! BIL SEM ZBEGAN. ON PA ME JE POTEGNIL ZA ROKAV IN ZDIRJALA SVA STRAN OD HIŠ IN DREVES. TA BI SE OB PRAVEM POTRESU LAHKO PODRLA NA NAJU. USTAVILA SVA SE ŠELE SREDI TRAVNIKA V PARKU.

OČE IN MAMA STA BILA HUDA, JEŽEK IN JAZ PA SVA LEŽALA NA TRAVI IN SE SMEJALA. BILA SVA NA VARNEM. NAD NAMA SO BILI LE PUHASTI OBLAKI, KI PA JIH ZLEPA NOBEN POTRES NE SKLATI Z NEBA!